

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สุขศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการป้องกันการดูแลสุขภาพทางเพศของเยาวชน โดยใช้กรณีศึกษาผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์

มัทหมี่ มณีปุระ* รุ่งระวี สมะวรรณะ

คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

*Corresponding author

E-mail address: mutmee.maneepura@gmail.com

รับบทความ: 27 มิถุนายน 2567

แก้ไขบทความ: 25 กรกฎาคม 2567

ตอบรับบทความ: 26 กรกฎาคม 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการป้องกันการดูแลสุขภาพทางเพศก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง 2) เพื่อเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการป้องกันการดูแลสุขภาพทางเพศหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม กลุ่มตัวอย่าง เป็นเยาวชนที่เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน คัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สุขศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการป้องกันการดูแลสุขภาพทางเพศของเยาวชนโดยใช้กรณีศึกษาผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ จำนวน 8 แผน ค่าดัชนีความสอดคล้องรวม 0.70 และแบบทดสอบพฤติกรรมการป้องกันการดูแลสุขภาพทางเพศ ค่าดัชนีความสอดคล้องรวม 0.70 และค่าความเที่ยง 0.79 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนด้วยค่าที่

ผลการวิจัยพบว่า

1. กลุ่มทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการป้องกันการดูแลสุขภาพทางเพศหลังการทดลองสูงกว่า ก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. กลุ่มทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการป้องกันการดูแลสุขภาพทางเพศหลังการทดลองสูงกว่า กลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สุขศึกษา, พฤติกรรมการป้องกันการดูแลสุขภาพทางเพศ, กรณีศึกษา, เครือข่ายสังคมออนไลน์, เยาวชน

บทความวิจัย

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศของเยาวชนโดยใช้กรณีศึกษาผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์

EFFECTS OF HEALTH EDUCATION LEARNING ACTIVITIES ON SEXUAL HARASSMENT PROTECTION OF YOUTHS USING CASE STUDIES THROUGH ONLINE SOCIAL NETWORK

EFFECTS OF HEALTH EDUCATION LEARNING ACTIVITIES ON SEXUAL HARASSMENT PROTECTION OF YOUTHS USING CASE STUDIES THROUGH ONLINE SOCIAL NETWORK

Mutmee Maneepura^{*} Rungrawee Samawathdana

Faculty of Education, Chulalongkorn University

^{*}Corresponding author

E-mail address: mutmee.maneepura@gmail.com

Received: June 27, 2024

Revised: July 25, 2024

Accepted: July 26, 2024

Abstract

The study employed a quasi-experimental research design with the following objectives: 1) to compare the scores on sexual harassment prevention behavior before and after the intervention for the experimental group, and 2) to compare the scores on sexual harassment prevention behavior after the intervention between the experimental group and the control group. The sample consisted of 60 high school students in Grade 10, Semester 2 of the 2023 academic year, with 30 students in the experimental group and 30 students in the control group. The selection was done through purposive sampling. The research instruments included: 1) lesson plans for sexual education activities aimed at improving sexual harassment prevention behavior among youth, using case studies via social media, consisting of 8 lesson plans with a content validity index of 0.70, and 2) a sexual harassment prevention behavior test with a content validity index of 0.70 and a reliability coefficient of 0.79. Data analysis was conducted using means, percentages, standard deviations, and t-tests to assess differences in mean scores.

The research findings indicated that:

1. The average score of sexual harassment prevention behavior in the experimental group after the experiment was significantly higher than before the experiment at a statistical significance level of .05.
2. The average score of sexual harassment prevention behavior in the experimental group after the experiment was significantly higher than in the control group at a statistical significance level of .05.

Keyword: Education learning management, sexual harassment protection, case studies, online social network, Youths.

บทนำ

ข่าวความรุนแรงเกิดขึ้นในสังคมไทยอยู่บ่อยครั้ง โดยเฉพาะคดีข่มขืน อนาคต ล่วงละเมิดทางเพศ ซึ่งสถิติคดีความผิดทางเพศของสำนักงานตำรวจแห่งชาติช่วงปี 2560 – 2564 มีผู้เสียหายมากกว่า 10,000 คน และข้อมูลจากสำนักงานว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ พบว่าร้อยละ 87 ของคดีล่วงละเมิดในไทยไม่เคยได้รับรายงาน ซึ่งการล่วงละเมิดทางเพศนั้นจัดอยู่ในความหมายของการคุกคามทางเพศ (Sexual Harassment) ไม่ได้จำกัดแค่การล่วงละเมิดทางเพศหรือข่มขืน แต่รวมถึงพยายามจะล่วงละเมิด หรือข่มขืน ครอบครองไปถึงทุกการกระทำทางเพศที่อีกฝ่ายไม่ยินยอม ตั้งแต่ไม่ได้แตะเนื้อต้องตัว เช่น ใช้สายตา พูดยาทะโลม ส่งข้อความ ฯลฯ ไปจนถึงการแตะเนื้อต้องตัว เช่น ถ่ายคลิโปนาจารและขู่ว่าจะเผยแพร่ ฯลฯ รวมถึงผู้กระทำอาจลดทอนความรุนแรงลงด้วยการใช้วาจาที่เป็นกันเอง และทำเสมือนเป็นเรื่องตลก ผู้ที่ถูกกระทำเป็นเยาวชนในช่วงอายุ 6 - 20 ปี โดยมักถูกกระทำจากคนใกล้ชิดหรือครอบครัวมากกว่าคนแปลกหน้า ในขณะที่ผู้กระทำจะอยู่ในช่วงอายุ 16-30 ปี ซึ่งส่วนมากมีสถานะทางสังคมที่เหนือกว่า (Thailand Institute of Justice, 2022)

ในปัจจุบันเครือข่ายสังคมออนไลน์มีการเผยแพร่ข่าวเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศ มีทั้งกลุ่มคนแสดงความคิดเห็น รวมไปถึงกลุ่มคนในเครือข่ายสังคมออนไลน์เองที่มีพฤติกรรมคุกคามทางเพศ ในปัจจุบันยังมีการคุกคามทางเพศที่พบมากกว่า 7 คน ต่อวัน และร้อยละ 9 หรือ 400,000 คน ของเด็กไทยถูกคุกคามทางเพศออนไลน์ โดยสื่อสังคมออนไลน์ที่เด็ก ๆ ระบุว่าถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศและการล่วงละเมิดทางเพศออนไลน์ ได้แก่ เฟซบุ๊ก (Facebook) เอ็กซ์ หรือ ทวิตเตอร์ (X or Twitter) อินสตาแกรม (Instagram) และติ๊กต็อก (Tiktok) ผู้ละเมิดมักเป็นคนที่ผู้ถูกละเมิดรู้จัก มีแค่ 1 ใน 5 คือคนแปลกหน้า เด็กอายุ 8 - 15 ปี ส่วนใหญ่จะเปิดเผยเรื่องดังกล่าวกับผู้ปกครองที่เป็นผู้หญิง พี่น้อง หรือเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ น้อยมากที่จะแจ้งเหตุกับตำรวจ นักสังคมสงเคราะห์ หรือสายด่วนของทางการ นอกจากนี้ด้วยเยาวชนที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนกลาง อายุระหว่าง 15-18 ปี จะมีอิสระในการใช้เครื่องมือสื่อสาร เทคโนโลยีที่เข้าถึงสื่อสังคมออนไลน์ แต่ยังมี ความยับยั้งชั่งใจ วิจารณ์ญาณและวุฒิภาวะที่ยังไม่เท่าผู้ใหญ่ ดังนั้นเยาวชนในช่วงวัย 15-18 ปี จึงเป็นช่วงที่ต้องมีการอบรม หรือได้เรียนรู้ถึงการรู้เท่าทันเพื่อให้มีพฤติกรรมที่สามารถป้องกันตนเองจากการถูกคุกคามทางเพศให้ได้มีประสิทธิภาพ (ECPAT Foundation Thailand, 2022; INTERPOL, 2022 UNICEF, 2022)

การคุกคามทางเพศจะมีผลกระทบอย่างมากมายต่อเหยื่อหรือผู้ถูกคุกคามทางเพศ การคุกคามทางเพศยังมีผลต่อทางเศรษฐกิจและการศึกษาของผู้ถูกคุกคามอีกด้วย อาทิความสามารถในการศึกษา โอกาสก้าวหน้าในการทำงาน ความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล ตลอดจนความมั่นใจลดลง ซึ่งผลกระทบเหล่านี้ส่งผลทำให้คุณภาพชีวิตของผู้ถูกคุกคามลดลง นอกจากนี้ยังพบว่าประมาณร้อยละ 90 เกิดความผันแปรทางด้านอารมณ์ คือ เกิดความเครียด มีอารมณ์โกรธ กลัว ซึมเศร้า มีความวิตกกังวล และรู้สึกต่ำต้อย นอกจากผลกระทบทางด้านจิตใจแล้วยังมีผลกระทบทางด้านร่างกายด้วย เช่น เบื่ออาหาร รับประทานอาหารไม่ค่อยได้ ซึ่งเกิดจากความวิตกกังวล นอนหลับไม่สนิท ปวดศีรษะไม่ทราบสาเหตุ นอนไม่ค่อยหลับ พักผ่อนได้น้อย ไม่มีสมาธิ อาการดังกล่าวจะเป็นมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับพฤติกรรมทางเพศที่ถูกคุกคาม และการปรับตัวของผู้ถูกคุกคามทางเพศเอง เมื่อปัญหาไม่ได้รับการแก้ไขก็จะทำให้ความวิตกกังวลเพิ่มพูนมากขึ้น ทำให้ผู้ถูกคุกคามทางเพศเกิดภาวะซึมเศร้า นอกจากนี้ความมั่นใจในตนเองยังถูกทำลายด้วย เมื่อถึงจุดวิกฤตก็จะสนใจในการเรียนหรือการทำงานลดลง และในที่สุดเมื่อไม่สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ ผู้ถูกคุกคามทางเพศก็จะเกิดอาการทางจิต ซึ่งต้องได้รับการแก้ไขและรักษาจากจิตแพทย์และผู้เชี่ยวชาญต่อไป (Ministry of Public Health, 2024)

การศึกษาความหมายของการคุกคามทางเพศ (Sexual Harassment) พบว่า เป็นลักษณะการแสดงออกของพฤติกรรมทางเพศที่ไม่พึงประสงค์จากบุคคลอื่น และไม่เป็นที่ต้องการหรือผู้ถูกกระทำไม่ได้ตอบสนอง และไม่พึงปรารถนา ไม่ว่าจะเป็นการคุกคามโดย 1) การแสดงออกทางกาย เช่น การจับเนื้อต้องตัว 2) การแสดงออกโดยการใช้วาจา เช่น การใช้วาจาเสียดสีทางเพศ ข่มขู่ และเล่นตลก 3) การแสดงออกโดยใช้ความคิดเห็นที่โจ่งแจ้งหรือไม่เหมาะสม และ

บทความวิจัย

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศของเยาวชนโดยใช้กรณีศึกษาผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์
EFFECTS OF HEALTH EDUCATION LEARNING ACTIVITIES ON SEXUAL HARASSMENT PROTECTION OF YOUTHS USING CASE STUDIES THROUGH ONLINE SOCIAL NETWORK

4) การแสดงออกโดยการใช้อำนาจปฏิกิริยา ทำทาง แสดงทำสัญญาณ สัญลักษณ์ เพื่อสื่อสารในทางเพศที่ไม่เหมาะสม โดยผู้ถูกระทำไม่ยินยอม

จากการศึกษาสภาพปัญหาดังกล่าวการคุกคามทางเพศถือว่าเป็นความรุนแรงรูปแบบหนึ่งและเป็นภัยใกล้ตัวที่เกิดขึ้นได้กับทุกคน ทั้งในสถานการณ์จริงและเครือข่ายสังคมออนไลน์ ซึ่งสถานศึกษานับเป็นสถานที่หนึ่งที่มีการคุกคามทางเพศเกิดขึ้นบ่อยครั้ง และได้รับความสนใจจากผู้บริหารสถาบันการศึกษาทั้งในโรงเรียนภาครัฐและเอกชนอย่างมาก ผลที่ปรากฏชัดคือ นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจน้อยเกี่ยวกับพฤติกรรมที่จัดว่าเป็น “การคุกคามทางเพศ” รวมไปถึงพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศ เนื่องมาจากวัฒนธรรมไทยที่มองเรื่อง “เพศ” เป็นสิ่งที่น่าละอาย ไม่สามารถนำมาพูดคุยกันได้ได้อย่างเปิดเผย นอกเสียจากว่าจะรอให้เกิดปัญหารุนแรง (ช่มชื่น กระทำชำเรา) เกิดขึ้น (Suwimorn Kirdin, 2019)

ซึ่งผู้วิจัยเล็งเห็นถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ศึกษาเพื่อนำมาจัดกิจกรรมให้นักเรียนเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศเนื่องจากการจัดการเรียนรู้ศึกษาสามารถสร้างเสริมและจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ส่งเสริมและให้ข้อมูลทางสุขภาพเพื่อพัฒนาพฤติกรรมทางสุขภาพที่พึงประสงค์ ทางด้านความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ เพื่อดำรงสุขภาพ สร้างเสริมสุขภาพ ปรับตัวให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในปัจจุบัน ทั้งสามารถพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพทั้งของตนเอง ครอบครัว ชุมชนได้อย่างยั่งยืน เมื่อได้มีการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องแล้วผู้วิจัยพบว่าการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้กรณีศึกษานั้น นักเรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ เหตุการณ์ ข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่มีความหลากหลาย เน้นให้นักเรียนได้ศึกษา อภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เกิดการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจเพื่อหาคำตอบในการแก้ปัญหา ให้กับกรณีศึกษานั้น ๆ อย่างมีเหตุผล นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนเกิดการเรียนรู้ผ่านการร่วมมือและการทำงานร่วมกัน บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ (Cresswell, 2002; Brooke, 2006; Thisana Kammanee, 2009; Warut Intarit, 2015; Office of the Royal Society, 2015; Thailandpod, 2022)

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาปัจจัยและสาเหตุของการคุกคามทางเพศ รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้พบว่า การได้นำช่องทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ คือ บุคคล กลุ่มบุคคล หรือสังคมที่รวมตัวกันสร้างกลุ่มสนทนาที่มีความสนใจในเรื่องเดียวกัน เข้ามาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น บอกเล่าเรื่องราว ประสบการณ์ที่พบเจอ และข้อมูลประเภทต่าง ๆ ทั้งเรื่องส่วนตัว และข้อมูลที่มีจุดประสงค์เฉพาะหรือเพื่อการเรียนรู้ ผ่านช่องทางการสื่อสารบนเครือข่ายสังคมออนไลน์ เพื่อใช้เป็นช่องทางการเรียนรู้ เช่น เฟซบุ๊ก (Facebook), ไลน์ (Line), Google Meet, Zoom ช่องทางการสื่อสารและการเรียนรู้ต่าง ๆ ออนไลน์ รวมทั้งใช้กรณีศึกษาบนเครือข่ายสังคมออนไลน์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้เพื่อนำมาเป็นกรณีตัวอย่างทางออนไลน์ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ตามกระบวนการจัดประสบการณ์ในการเรียนรู้ เพราะในปัจจุบันที่อินเทอร์เน็ต (Internet) มีบทบาทและความสำคัญต่อชีวิตประจำวันมากขึ้น จนกลายเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวัน โดยมีส่วนช่วยทั้งในเรื่องการศึกษา การทำงาน การติดต่อสื่อสาร ความบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจ

จากความสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ศึกษาเพื่อให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศ ครูผู้ศึกษาจะต้องกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อให้เกิดผลลัพธ์แก่นักเรียน ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศของเยาวชนโดยใช้กรณีศึกษาผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศของนักเรียนและเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสืบไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สุขศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศของเยาวชนโดยใช้กรณีศึกษาผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์โดย

1. เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง
2. เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่ม

ควบคุม

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) ผู้วิจัยกำหนดประชากรและตัวอย่างโดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยมีขั้นตอนดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (กลุ่มเป้าหมาย)

- ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ เยาวชนที่เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2566 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนหรือสถานศึกษาในกำกับของกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 767,317 คน

- กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนปากเกร็ด ที่เรียนวิชาสุขศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โดยใช้เทคนิคการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive selection) ตามคุณสมบัติที่กำหนด คือเป็นโรงเรียนที่มีเยาวชนอายุระหว่าง 15-18 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการและใช้หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐานในการจัดการเรียนรู้ มีสาระการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเรื่องพฤติกรรมการคุกคามทางเพศ จำนวน 60 คน โดยการให้นักเรียนทำแบบทดสอบพฤติกรรมป้องกันการคุกคามทางเพศ เลือกห้องที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนที่ใกล้เคียงกัน แล้วใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับสลากเพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. สร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ จำนวน 8 แผน แต่ละแผนใช้เวลา 1 คาบ หรือ 50 นาที จำนวน 8 ครั้ง คือ ครั้งที่ 2 ถึง 9 และตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน กำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้ที่จบการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสุขศึกษาหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง เพื่อตรวจพิจารณาความตรงตามวัตถุประสงค์ ความตรงตามเนื้อหา และความเหมาะสมของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นำผลการพิจารณาหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย (Index of Congruence หรือ IOC) พิจารณาข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .05 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้อง คือ 0.70 โดยมีการ Try Out จำนวน 2 แผน โดยใช้ประชากรที่มีบริบทและคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง

2. สร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย แบบทดสอบพฤติกรรมป้องกันการคุกคามทางเพศ ประกอบด้วยแบบทดสอบการวัดความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ จำนวน 15 ข้อ เป็นแบบวัด 4 ตัวเลือก ด้านความรู้และเจตคติ จำนวน 10 ข้อ แบบวัดปลายเปิด ด้านปฏิบัติ จำนวน 5 ข้อ โดยมีเกณฑ์คะแนนดังนี้ ร้อยละ 80 ขึ้นไป คือ ดีมาก ร้อยละ 79 – 65 คือ ดี ร้อยละ 64 – 50 คือ พอใช้ ร้อยละ 49 ลงไป คือ ควรปรับปรุง แบบทดสอบใช้เวลา 1 คาบ หรือ 50 นาที จำนวน 2 ครั้ง คือ ครั้งที่ 1 และ 10 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน กำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้ที่จบการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสุขศึกษาหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง เพื่อตรวจพิจารณาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ นำผลการพิจารณาหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย (Index of Congruence หรือ IOC) พิจารณาข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .05

บทความวิจัย

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สุศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศของเยาวชนโดยใช้กรณีศึกษาผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์
EFFECTS OF HEALTH EDUCATION LEARNING ACTIVITIES ON SEXUAL HARASSMENT PROTECTION OF YOUTHS USING CASE STUDIES THROUGH ONLINE SOCIAL NETWORK

ขึ้นไป จากนั้นนำแบบทดสอบพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 30 คน ที่มีบริบทใกล้เคียงกับตัวอย่าง นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.79 ค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.3 – 0.8 และอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.1 – 0.4

การรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

งานวิจัยนี้ได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการการทำวิจัยในมนุษย์จากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 2 สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เลขที่ COA No. 236/67

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

1. ทำการแบบทดสอบพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศ เลือกห้องที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนที่ใกล้เคียงกันแล้วใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับสลากเพื่อแบ่งเป็นกลุ่มนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง (Pre - test)

2. นำผลการทดลองก่อนการทดลองมาทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยร้อยละ โดยการทดสอบค่าที (t - test)

3. ดำเนินการในนักเรียนกลุ่มทดลองโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ผู้วิจัยจะใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น จำนวน 8 แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้การสอนประมาณ 50 นาที จำนวน 10 ครั้ง สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ซึ่งครั้งที่ 1 และ 10 เป็นการทดสอบก่อนและหลังเรียน และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาแบบปกติ ใช้เวลาประมาณ 50 นาที จำนวน 10 ครั้ง สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ซึ่งครั้งที่ 1 และ 10 เป็นการทดสอบก่อนและหลังเรียน

4. ทดสอบพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศ ของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง (Post - test) โดยใช้แบบทดสอบพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศ ฉบับเดียวกันกับแบบวัดก่อนเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบความแตกต่าง ของ

1) ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศ ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง ด้วยการทดสอบค่าที (Paired Sample t - test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

2) ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุมด้วยการทดสอบค่าที (Independent Sample t - test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สุศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศของเยาวชนโดยใช้กรณีศึกษาผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์และของกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้สุศึกษาแบบปกติ

ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศ ก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่ต่างกันอย่งมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศ ก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศ ด้านร่างกาย (n=30 คน)

ตัวแปรที่ศึกษา พฤติกรรมการ ป้องกันการคุกคามทางเพศ	ก่อนทดลอง กลุ่มทดลอง			ก่อนทดลอง กลุ่มควบคุม			t	p
	Mean	ร้อยละ 100	S.D.	Mean	ร้อยละ 100	S.D.		
1. ทางกาย 20 คะแนน	9.1	45.5	0.60	10.23	51.15	0.67	2.18	0.1400
1.1 ด้านความรู้ 2 คะแนน	1.67	83.5	0.61	1.73	86.5	0.52	0.40	0.3451
1.2 ด้านเจตคติ 8 คะแนน	6.80	85	0.48	7.57	94.63	0.63	4.68*	0.0000
1.3 ด้านการปฏิบัติ 10 คะแนน	0.63	6.3	0.72	0.93	9.3	0.87	1.47	0.0763

* $p < .05$

จากตารางที่ 1 เมื่อพิจารณาจากเกณฑ์การตัดสินใจ พบว่า ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศ ด้านร่างกาย ก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศ ก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศ ด้านการใช้วาจา (n=30 คน)

ตัวแปรที่ศึกษา พฤติกรรมการ ป้องกันการคุกคามทางเพศ	ก่อนทดลอง กลุ่มทดลอง			ก่อนทดลอง กลุ่มควบคุม			t	p
	Mean	ร้อยละ 100	S.D.	Mean	ร้อยละ 100	S.D.		
2. การใช้วาจา 10 คะแนน	4.4	44	0.66	4.47	44.7	0.71	0.28	0.40
2.1 ด้านความรู้ 1 คะแนน	0.47	40	0.51	0.50	50	0.51	0.27	0.3934
2.2 ด้านเจตคติ 4 คะแนน	3.40	85	0.86	3.40	85	1.00	0.00	0.5000
2.3 ด้านการปฏิบัติ 5 คะแนน	0.53	9.4	0.63	0.57	11.4	0.68	0.57	0.2863

* $p < .05$

จากตารางที่ 2 เมื่อพิจารณาจากเกณฑ์การตัดสินใจ พบว่า ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศ ด้านการใช้วาจา ก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บทความวิจัย

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศของเยาวชนโดยใช้กรณีศึกษาผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์

EFFECTS OF HEALTH EDUCATION LEARNING ACTIVITIES ON SEXUAL HARASSMENT PROTECTION OF YOUTHS USING CASE STUDIES THROUGH ONLINE SOCIAL NETWORK

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศ ก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศ ด้านการแสดงความคิดเห็น (n=30 คน)

ตัวแปรที่ศึกษา พฤติกรรมการ ป้องกันการคุกคามทางเพศ	ก่อนทดลอง กลุ่มทดลอง			ก่อนทดลอง กลุ่มควบคุม			t	p
	Mean	ร้อยละ 100	S.D.	Mean	ร้อยละ 100	S.D.		
3. การแสดงความคิดเห็น 10 คะแนน	3.5	35	0.61	3.83	38.3	0.70	0.72	0.266
3.1 ด้านความรู้ 1 คะแนน	0.40	40	0.50	0.47	47	0.51	0.63	0.2681
3.2 ด้านเจตคติ 4 คะแนน	2.80	70	0.85	2.83	70.75	0.79	0.15	0.4395
3.3 ด้านการปฏิบัติ 5 คะแนน	0.30	6	0.47	0.53	10.6	0.82	1.37	0.0911

* $p < .05$

จากตารางที่ 3 เมื่อพิจารณาจากเกณฑ์การตัดสินใจ พบว่า ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศ ด้านการแสดงความคิดเห็น ก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

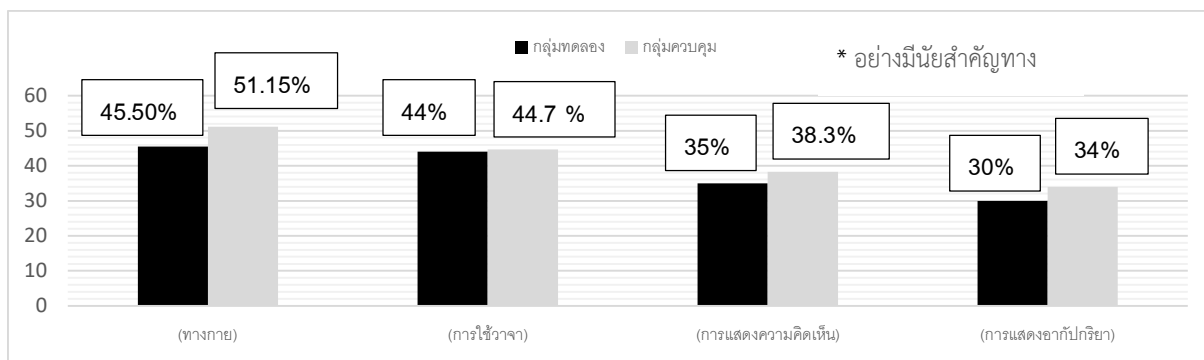
ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศ ก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศ ด้านการแสดงออกปฏิกิริยา (n=30 คน)

ตัวแปรที่ศึกษา พฤติกรรมการ ป้องกันการคุกคามทางเพศ	ก่อนทดลอง กลุ่มทดลอง			ก่อนทดลอง กลุ่มควบคุม			t	p
	Mean	ร้อยละ 100	S.D.	Mean	ร้อยละ 100	S.D.		
4. การแสดงออกปฏิกิริยา 10 คะแนน	3	30	0.49	3.4	34	0.59	1.15	0.156
4.1 ด้านความรู้ 1 คะแนน	0.23	23	0.43	0.40	40	0.50	1.54	0.0670
4.2 ด้านเจตคติ 4 คะแนน	2.70	67.5	0.79	2.80	70	0.85	0.47	0.3195
4.3 ด้านการปฏิบัติ 5 คะแนน	0.07	1.4	0.25	0.20	4	0.41	1.44	0.0804

* $p < .05$

จากตารางที่ 4 เมื่อพิจารณาจากเกณฑ์การตัดสินใจ พบว่า ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศ ด้านการแสดงออกปฏิกิริยา ก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สุขศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมป้องกันการคุกคามทางเพศของเยาวชนโดยใช้กรณีศึกษาผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์
EFFECTS OF HEALTH EDUCATION LEARNING ACTIVITIES ON SEXUAL HARASSMENT PROTECTION OF YOUTHS USING CASE STUDIES THROUGH ONLINE
SOCIAL NETWORK

แผนภาพที่ 1 การเปรียบเทียบร้อยละของคะแนนพฤติกรรมป้องกันการคุกคามทางเพศก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มก่อนการทดลอง

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมป้องกันการคุกคามทางเพศก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สุขศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมป้องกันการคุกคามทางเพศของเยาวชนโดยใช้กรณีศึกษาผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์

ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมป้องกันการคุกคามทางเพศหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สุขศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมป้องกันการคุกคามทางเพศของเยาวชนโดยใช้กรณีศึกษาผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เกณฑ์ตัดสิน ร้อยละ 80 ขึ้นไป คือ ดีมาก ร้อยละ 79 – 65 คือ ดี ร้อยละ 64 – 50 คือ พอใช้ ร้อยละ 49 ลงไป คือ ควรปรับปรุง

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมป้องกันการคุกคามทางเพศ ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง ด้านทางกาย (n=30 คน)

ตัวแปรที่ศึกษา พฤติกรรม ป้องกันการคุกคามทางเพศ	ก่อนการทดลอง กลุ่มทดลอง			หลังการทดลอง กลุ่มทดลอง			t	p
	Mean	ร้อยละ 100	S.D.	Mean	ร้อยละ 100	S.D.		
1. ทางกาย 20 คะแนน	9.1	45.5	0.60	18.73	93.65	0.50	14.66*	0.0009
1.1 ด้านความรู้ 2 คะแนน	1.67	83.5	0.61	2.00	100	0.00	3.01*	0.0027
1.2 ด้านเจตคติ 8 คะแนน	6.80	85	0.48	8.00	100	0.00	13.57*	0.0000
1.3 ด้านการปฏิบัติ 10 คะแนน	0.63	6.3	0.72	8.73	87.3	1.51	28.41*	0.0000

* $p < .05$

จากตารางที่ 5 เมื่อพิจารณาจากเกณฑ์การตัดสิน พบว่า ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนพฤติกรรมป้องกันการคุกคามทางเพศ ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ด้านทางกาย หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทความวิจัย

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศของเยาวชนโดยใช้กรณีศึกษาผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์

EFFECTS OF HEALTH EDUCATION LEARNING ACTIVITIES ON SEXUAL HARASSMENT PROTECTION OF YOUTHS USING CASE STUDIES THROUGH ONLINE SOCIAL NETWORK

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศ ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง ด้านการใช้วาจา (n=30 คน)

ตัวแปรที่ศึกษา พฤติกรรมการ ป้องกันการคุกคามทางเพศ	ก่อนการทดลอง กลุ่มทดลอง			หลังการทดลอง กลุ่มทดลอง			t	p
	Mean	ร้อยละ 100	S.D.	Mean	ร้อยละ 100	S.D.		
2. การใช้วาจา 10 คะแนน	4.4	44	0.71	9.26	92.6	0.35	8.78*	0.0005
2.1 ด้านความรู้ 1 คะแนน	0.47	47	0.51	0.93	93	0.25	4.06*	0.0002
2.2 ด้านเจตคติ 4 คะแนน	3.40	85	1.00	4.00	100	0.00	3.28*	0.0014
2.3 ด้านการปฏิบัติ 5 คะแนน	0.53	10.6	0.63	4.33	86.6	0.80	19.00*	0.0000

* $p < .05$

จากตารางที่ 6 เมื่อพิจารณาจากเกณฑ์การตัดสินใจ พบว่า ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศ ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ด้านการใช้วาจา หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศ ก่อนและหลัง การทดลองของกลุ่มทดลอง ด้านการแสดงความคิดเห็น (n=30 คน)

ตัวแปรที่ศึกษา พฤติกรรมการ ป้องกันการคุกคามทางเพศ	ก่อนการทดลอง กลุ่มทดลอง			หลังการทดลอง กลุ่มทดลอง			t	p
	Mean	ร้อยละ 100	S.D.	Mean	ร้อยละ 100	S.D.		
3. การแสดงความคิดเห็น 10 คะแนน	3.5	35	0.61	8.77	87.7	0.58	11.8*	0.0001
3.1 ด้านความรู้ 1 คะแนน	0.40	40	0.50	0.80	80	0.41	3.89*	0.0003
3.2 ด้านเจตคติ 4 คะแนน	2.80	70	0.85	3.77	94.25	0.57	6.23*	0.0000
3.3 ด้านการปฏิบัติ 5 คะแนน	0.30	6	0.47	4.20	84	0.76	25.28*	0.0000

* $p < .05$

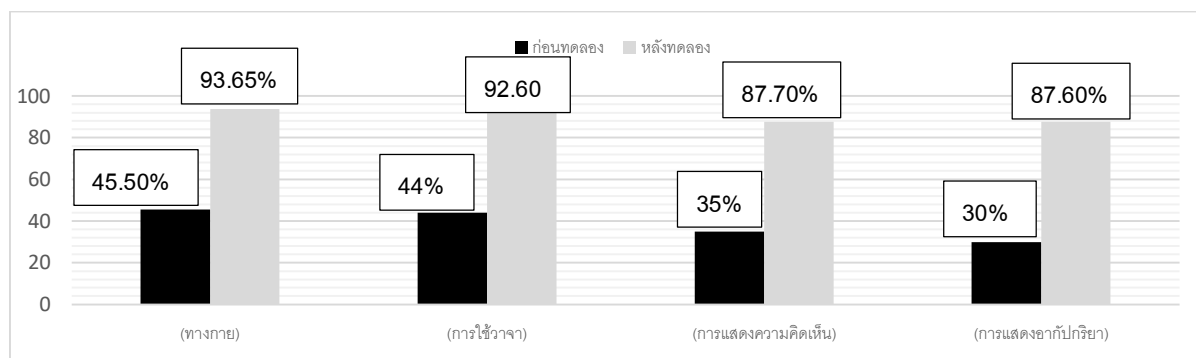
จากตารางที่ 7 เมื่อพิจารณาจากเกณฑ์การตัดสินใจ พบว่า ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศ ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ด้านการแสดงความคิดเห็น หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมป้องกันการคุกคามทางเพศ ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง ด้านการแสดงออกปฏิกิริยา (n=30 คน)

ตัวแปรที่ศึกษา พฤติกรรมการ ป้องกันการคุกคามทางเพศ	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง			t	p
	กลุ่มทดลอง			กลุ่มทดลอง				
	Mean	ร้อยละ	S.D.	Mean	ร้อยละ	S.D.		
		100			100			
4. การแสดงออกปฏิกิริยา 10 คะแนน	3	30	0.49	8.76%	87.6	0.44	13.91*	0.0000
4.1 ด้านความรู้ 1 คะแนน	0.23	23	0.43	0.80	80	0.41	5.46*	0.0000
4.2 ด้านเจตคติ 4 คะแนน	2.70	67.5	0.79	3.93	98.25	0.25	7.87*	0.0000
4.3 ด้านการปฏิบัติ 5 คะแนน	0.07	1.4	0.25	4.03	80.6	0.67	28.40*	0.0000

* $p < .05$

จากตารางที่ 8 เมื่อพิจารณาจากเกณฑ์การตัดสินใจ พบว่า ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนพฤติกรรมป้องกันการคุกคามทางเพศ ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ด้านการแสดงออกปฏิกิริยา หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แผนภาพที่ 2 การเปรียบเทียบร้อยละของคะแนนพฤติกรรมป้องกันการคุกคามทางเพศก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้สุขศึกษาโดยใช้กรณีศึกษาผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมป้องกันการคุกคามทางเพศระหว่างนักเรียนหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้สุขศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมป้องกันการคุกคามทางเพศของเยาวชนโดยใช้กรณีศึกษาผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ กับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้สุขศึกษาแบบปกติ

ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมป้องกันการคุกคามทางเพศหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้สุขศึกษาโดยใช้กรณีศึกษาผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้สุขศึกษาแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เกณฑ์ตัดสิน ร้อยละ 80 ขึ้นไป คือ ดีมาก ร้อยละ 79 – 65 คือ ดี ร้อยละ 64 – 50 คือ พอใช้ ร้อยละ 49 ลงไป คือ ควรปรับปรุง

บทความวิจัย

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมในการป้องกันการคุกคามทางเพศของเยาวชนโดยใช้กรณีศึกษาผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์

EFFECTS OF HEALTH EDUCATION LEARNING ACTIVITIES ON SEXUAL HARASSMENT PROTECTION OF YOUTHS USING CASE STUDIES THROUGH ONLINE SOCIAL NETWORK

ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมในการป้องกันการคุกคามทางเพศหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลอง (n=30 คน) กับกลุ่มควบคุม ด้านร่างกาย (n=30 คน)

ตัวแปรที่ศึกษา พฤติกรรมในการป้องกันการคุกคามทางเพศ	หลังทดลอง กลุ่มควบคุม			หลังทดลอง กลุ่มทดลอง			t	p
	Mean	ร้อยละ 100	S.D.	Mean	ร้อยละ 100	S.D.		
1. ทางกาย 20 คะแนน	14.3	71.5	0.70	18.73	93.65	0.50	6.89*	0.0000
1.1 ด้านความรู้ 2 คะแนน	1.53	76.5	0.51	2.00	100	0.00	5.04*	0.0000
1.2 ด้านเจตคติ 8 คะแนน	7.37	92.13	0.76	8.00	100	0.00	4.54*	0.0000
1.3 ด้านการปฏิบัติ 10 คะแนน	5.40	54	0.81	8.73	87.3	1.51	11.09*	0.0000

* $p < .05$

จากตารางที่ 9 เมื่อพิจารณาจากเกณฑ์การตัดสินใจ พบว่า ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนพฤติกรรมในการป้องกันการคุกคามทางเพศ ด้านร่างกาย ของนักเรียนกลุ่มทดลอง สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 10 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมในการป้องกันการคุกคามทางเพศหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลอง (n=30 คน) กับกลุ่มควบคุม ด้านการใช้วาจา (n=30 คน)

ตัวแปรที่ศึกษา พฤติกรรมในการป้องกันการคุกคามทางเพศ	หลังทดลอง กลุ่มควบคุม			หลังทดลอง กลุ่มทดลอง			t	p
	Mean	ร้อยละ 100	S.D.	Mean	ร้อยละ 100	S.D.		
2. การใช้วาจา 10 คะแนน	6.16	61.6	0.51	9.26	92.6	0.35	7.26*	0.0009
2.1 ด้านความรู้ 1 คะแนน	0.73	73	0.45	0.93	93	0.25	1.99*	0.0281
2.2 ด้านเจตคติ 4 คะแนน	3.33	83.25	0.76	4.00	100	0.00	4.82*	0.0000
2.3 ด้านการปฏิบัติ 5 คะแนน	2.10	42	0.31	4.33	86.6	0.80	14.97*	0.0000

* $p < .05$

จากตารางที่ 10 เมื่อพิจารณาจากเกณฑ์การตัดสินใจ พบว่า ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนพฤติกรรมในการป้องกันการคุกคามทางเพศ ด้านการใช้วาจา ของนักเรียนกลุ่มทดลอง สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมป้องกันการคุกคามทางเพศหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลอง (n=30 คน) กับกลุ่มควบคุม ด้านการแสดงความคิดเห็น (n=30 คน)

ตัวแปรที่ศึกษา พฤติกรรม ป้องกันการคุกคามทางเพศ	หลังทดลอง กลุ่มควบคุม			หลังทดลอง กลุ่มทดลอง			t	p
	Mean	ร้อยละ 100	S.D.	Mean	ร้อยละ 100	S.D.		
3. การแสดงความคิดเห็น 10 คะแนน	5.93	59.3	0.53	8.77	87.7	0.58	6.44*	0.0006
3.1 ด้านความรู้ 1 คะแนน	0.40	40	0.50	0.80	80	0.41	3.25*	0.0015
3.2 ด้านเจตคติ 4 คะแนน	3.23	80.75	0.57	3.77	94.25	0.57	3.76*	0.0004
3.3 ด้านการปฏิบัติ 5 คะแนน	2.30	46	0.53	4.20	84	0.76	12.32*	0.0000

* $p < .05$

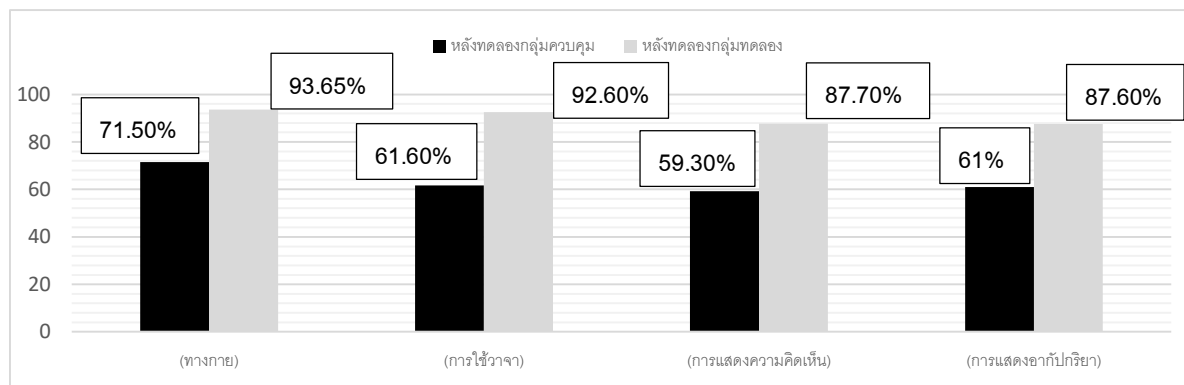
จากตารางที่ 11 เมื่อพิจารณาจากเกณฑ์การตัดสินใจ พบว่า ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนพฤติกรรมป้องกันการคุกคามทางเพศ ด้านการแสดงความคิดเห็น ของนักเรียนกลุ่มทดลอง สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 12 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมป้องกันการคุกคามทางเพศหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลอง (n=30 คน) กับกลุ่มควบคุม ด้านการแสดงออกปฏิกิริยา (n=30 คน)

ตัวแปรที่ศึกษา พฤติกรรม ป้องกันการคุกคามทางเพศ	หลังทดลอง กลุ่มควบคุม			หลังทดลอง กลุ่มทดลอง			t	p
	Mean	ร้อยละ 100	S.D.	Mean	ร้อยละ 100	S.D.		
4. การแสดงออกปฏิกิริยา 10 คะแนน	6.1	61	0.63	8.76	87.6	0.44	5.62*	0.0009
4.1 ด้านความรู้ 1 คะแนน	0.47	47	0.51	0.80	80	0.41	3.01*	0.0027
4.2 ด้านเจตคติ 4 คะแนน	3.23	80.75	0.77	3.93	98.25	0.25	4.58*	0.0000
4.3 ด้านการปฏิบัติ 5 คะแนน	2.40	48	0.62	4.03	80.6	0.67	9.28*	0.0000

* $p < .05$

จากตารางที่ 12 เมื่อพิจารณาจากเกณฑ์การตัดสินใจ พบว่า ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนพฤติกรรมป้องกันการคุกคามทางเพศ ด้านการแสดงออกปฏิกิริยา ของนักเรียนกลุ่มทดลอง สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทความวิจัย

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศของเยาวชนโดยใช้กรณีศึกษาผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์

EFFECTS OF HEALTH EDUCATION LEARNING ACTIVITIES ON SEXUAL HARASSMENT PROTECTION OF YOUTHS USING CASE STUDIES THROUGH ONLINE SOCIAL NETWORK

แผนภาพที่ 3 การเปรียบเทียบค่าร้อยละของคะแนนพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ศึกษาโดยใช้กรณีศึกษาผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์กับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ศึกษาแบบปกติ

สรุปผลและอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศของเยาวชนโดยใช้กรณีศึกษาผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ มีประเด็นนำมาอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ศึกษาโดยใช้กรณีศึกษาผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สามารถอภิปรายในประเด็นดังต่อไปนี้

1.1 พฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศ ด้านทางกาย

การจัดการเรียนรู้ศึกษาโดยใช้กรณีศึกษาผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ด้านทางกาย ทั้ง 4 ขั้นตอนดังกล่าวคือ

1. ขั้นนำเสนอกรณีศึกษา ผู้วิจัยได้นำเหตุการณ์การคุกคามทางเพศด้านทางกายหรือการแตะเนื้อต้องตัวที่เคยเกิดขึ้น หรือเหตุการณ์สมมติที่อิงจากความเป็นจริงในปัจจุบันมาเป็นตัวอย่างให้กับนักเรียน จากทั้งสื่อออนไลน์และสื่อสิ่งพิมพ์ทั่วไปที่สอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เหตุนี้จึงทำให้นักเรียนมีความสนใจ และกระตุ้นให้นักเรียนเรียนรู้ เนื่องจากสิ่งที่เรียนรู้อยู่ในเคยเป็นเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นจริง จึงทำให้นักเรียนตระหนักว่าอาจจะเกิดกับตัวนักเรียนได้
2. ขั้นวิเคราะห์กรณีศึกษา ขั้นนี้เป็นการนำเอาเหตุการณ์การคุกคามทางเพศที่ผู้วิจัยได้ยกตัวอย่างมาคิดหาสาเหตุที่เกิดขึ้นมาได้ อย่างไร ทำให้นักเรียนได้คิดวิเคราะห์ค้นหาสาเหตุที่จะเกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ นี้ขึ้นมาได้ โดยกิจกรรมนี้จะเกิดขึ้นทั้งในห้องเรียนและ/หรือออนไลน์ เช่น เฟซบุ๊ก (Facebook)
3. ขั้นการอภิปรายกรณีศึกษา ขั้นนี้เป็นการโต้เถียงเกี่ยวกับวิธีการป้องกัน วิธีการหลีกเลี่ยงการคุกคามทางเพศ ทำให้นักเรียนได้วิธีการป้องกัน วิธีการหลีกเลี่ยงการคุกคามทางเพศหลายแง่มุม จะเกิดขึ้นทั้งในห้องเรียนและ/หรือออนไลน์ เช่น เฟซบุ๊ก (Facebook)
4. ขั้นการสรุปผลการศึกษา ขั้นนี้นักเรียนได้สรุปขั้นตอนการป้องกัน วิธีการหลีกเลี่ยงการคุกคามทางเพศต่าง ๆ ที่ได้อภิปรายกันมาจนได้วิธีการป้องกันการคุกคามทางเพศ จะเกิดขึ้นทั้งในห้องเรียนและ/หรือออนไลน์ เช่น เฟซบุ๊ก (Facebook) จากที่กล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่านักเรียนได้วิเคราะห์ สังเคราะห์และปฏิบัติโดยตนเอง สอดคล้องกับ Chonlada Kingmala (2020); Ni Chochlain (2021); Preeya Sompuet (2016) กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษามีระดับคะแนนเฉลี่ยความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง รูปแบบการเรียนการสอนด้วยกรณีศึกษาเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เสนอกรณีศึกษาให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ สังเคราะห์ ค้นคว้าหาข้อมูลจากสถานการณ์ที่ได้รับนับเป็นรูปแบบการสอนที่ต้องการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้สอนและระหว่างนักเรียนกับนักเรียนเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเปิดมุมมองที่กว้างขึ้นตลอดจนหาแนวทางในการแก้ปัญหาที่หลากหลายทำให้นักเรียนมีความคิดที่ละเอียดรอบคอบ รู้จักวางแผนการปฏิบัติ สามารถส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาตามธรรมชาติอย่างเต็มตามศักยภาพ

1.2 พฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศ ด้านทางวาจา

การจัดการเรียนรู้ศึกษาโดยใช้กรณีศึกษาผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ด้านทางวาจา ทั้ง 4 ขั้นตอนดังกล่าวคือ

1. ขั้นนำเสนอกรณีศึกษา ผู้วิจัยได้นำเหตุการณ์การคุกคามทางเพศทางด้านวาจาหรือการใช้คำพูดที่เคยเกิดขึ้น หรือเหตุการณ์สมมติที่อิงจากความเป็นจริงในปัจจุบันมาเป็นตัวอย่างให้กับนักเรียน เหตุนี้จึงทำให้นักเรียนมีความสนใจ และกระตุ้นให้นักเรียนเรียนรู้ เนื่องจากสิ่งที่เรียนรู้อยู่ในเคยเป็นเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นจริง จึงทำให้นักเรียนตระหนักว่าอาจจะ

เกิดกับตัวนักเรียนได้ โดยนำเสนอจากทั้งสื่อออนไลน์และสื่อสิ่งพิมพ์ทั่วไปที่สอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์การเรียนรู้

2. ขั้นวิเคราะห์กรณีศึกษา เป็นขั้นที่นำเหตุการณ์ที่สอดคล้องทางด้านทฤษฎีมาเข้ามาให้นักเรียนได้วิเคราะห์ว่าเหตุการณ์แบบนี้ เป็นเหตุการณ์ที่เกิดจากการคุกคามทางเพศทางด้านทฤษฎีจริงหรือไม่ โดยให้วิเคราะห์ทั้งในห้องเรียนและ/หรือออนไลน์ เช่น เฟซบุ๊ก (Facebook) ซึ่งในด้านนี้ทางผู้วิจัยได้นำช่องทางออนไลน์ ซึ่งมีเหตุการณ์การคุกคามทางเพศทางทฤษฎีที่พบเจอได้ง่ายมาใช้ในการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้เสมือนจริง ว่าหากเกิดเหตุการณ์แบบนี้ขึ้นเป็นเหตุการณ์การคุกคามทางเพศหรือไม่ และนักเรียนเกิดการเรียนรู้เข้าใจในขั้นนี้

3. ขั้นการอภิปรายกรณีศึกษา ขั้นนี้เป็นการโต้เถียงเกี่ยวกับวิธีการป้องกัน วิธีการหลีกเลี่ยงการคุกคามทางเพศ โดยให้วิเคราะห์ทั้งในห้องเรียนและ/หรือออนไลน์ เช่น เฟซบุ๊ก (Facebook) นักเรียนร่วมกันอภิปรายเหตุการณ์ และสถานการณ์ที่ผู้วิจัยนำเสนอ และร่วมกันค้นหาแนวทางในการป้องกันการคุกคามทางเพศ ทั้งเหตุการณ์ที่เกิดในออนไลน์และไม่ออนไลน์ ซึ่งเป็นขั้นที่ให้นักเรียนได้สังเคราะห์ความรู้ใหม่ๆ ออกมาเพื่อเป็นการคาดการณ์ว่าอาจมีเหตุการณ์แบบนี้เกิดขึ้นได้ในอนาคต และควรหาวิธีรับมือหากมีเหตุการณ์เกิดขึ้น

4. ขั้นการสรุปผลกรณีศึกษา ขั้นนี้นักเรียนได้สรุปขั้นตอนการป้องกัน วิธีการหลีกเลี่ยงการคุกคามทางเพศต่าง ๆ ที่ได้อภิปรายกันมาจนได้ วิธีการป้องกันการคุกคามทางเพศ โดยจะสรุปทั้งในห้องเรียนและ/หรือออนไลน์ เช่น Facebook ทั้ง 4 ขั้น ที่เกิดขึ้นจะเห็นได้ว่าเป็นการที่ให้นักเรียนได้วิเคราะห์ สังเคราะห์และปฏิบัติโดยตนเอง สอดคล้องกับ Pudthachad Tongkhott (2023); Moje and Wade (1997) กล่าวว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษา ทำให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน เกิดการเรียนรู้ ผ่านการร่วมมือและการทำงานร่วมกัน และสามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ได้ของเต็มประสิทธิภาพ

1.3 พฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศ ด้านการแสดงความคิดเห็น

การจัดการเรียนรู้สุขศึกษาโดยใช้กรณีศึกษาผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ด้านการแสดงความคิดเห็น ทั้ง 4 ขั้นตอนดังกล่าวคือ 1. ขั้นนำเสนอกรณีศึกษา ผู้วิจัยได้นำเหตุการณ์การคุกคามทางเพศที่เคยเกิดขึ้น หรือเหตุการณ์สมมติที่อิงจากความเป็นจริงในปัจจุบันมาเป็นตัวอย่างให้กับนักเรียน เหตุนี้จึงทำให้นักเรียนมีความสนใจ และกระตุ้นให้นักเรียนเรียนรู้เนื่องจากสิ่งที่เรียนรู้อยู่ในขณะเป็นเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นจริง จึงทำให้นักเรียนตระหนักว่าอาจจะเกิดกับตัวนักเรียนได้ โดยนำเสนอจากทั้งสื่อออนไลน์และสื่อสิ่งพิมพ์ทั่วไปที่สอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์การเรียนรู้

2. ขั้นวิเคราะห์กรณีศึกษา เป็นขั้นที่นำสถานการณ์ที่สอดคล้องกับพฤติกรรมทางเพศด้านแสดงความคิดเห็นเพื่อให้นักเรียนได้วิเคราะห์ว่า เป็นเหตุการณ์คุกคามทางเพศด้านแสดงความคิดเห็น โดยให้วิเคราะห์ทั้งในห้องเรียนและ/หรือออนไลน์ เช่น เฟซบุ๊ก (Facebook) ซึ่งในขั้นนี้เป็นขั้นที่นักเรียนมีการอภิปรายร่วมกันว่ามากกว่าเหตุการณ์ที่ผู้วิจัยนำเสนอไปจะมีเหตุการณ์ใดอีกหรือไม่ หากมีจะเป็นอย่างไรได้บ้าง ขั้นนี้ทำให้นักเรียนได้จำลองเหตุการณ์นอกเหนือจากที่ผู้วิจัยนำเสนอเป็นจำนวนมาก ซึ่งขั้นนี้ทำให้นักเรียนมีความสนใจและอยากสังเคราะห์ความรู้เพิ่มมากขึ้น

3. ขั้นการอภิปรายกรณีศึกษา ขั้นนี้เป็นการโต้เถียงเกี่ยวกับวิธีการป้องกัน วิธีการหลีกเลี่ยงการคุกคามทางเพศ ทำให้นักเรียนได้วิธีการป้องกัน วิธีการหลีกเลี่ยงการคุกคามทางเพศหลายแง่มุม โดยให้อภิปรายทั้งในห้องเรียนและ/หรือออนไลน์ เช่น เฟซบุ๊ก (Facebook) เมื่อนักเรียนได้สังเคราะห์เหตุการณ์นอกเหนือจากเหตุการณ์ที่ผู้วิจัยนำเสนอ ทำให้นักเรียนมีการอภิปรายวิธีการป้องกันการคุกคามทางเพศด้านแสดงความคิดเห็นได้อย่างหลากหลายวิธี ขั้นนี้ทำให้นักเรียนมีแนวทางในการป้องกันตนเองมากขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการป้องกัน

4. ขั้นการสรุปผลกรณีศึกษา ขั้นนี้นักเรียนได้สรุปขั้นตอนการป้องกัน วิธีการหลีกเลี่ยงการคุกคามทางเพศต่าง ๆ ที่ได้อภิปรายกันมาจนได้ วิธีการป้องกันการคุกคามทางเพศ ทั้ง 4 ขั้น ที่เกิดขึ้นจะเห็นได้ว่าเป็นการที่ให้นักเรียนได้วิเคราะห์ สังเคราะห์และปฏิบัติโดยตนเอง สอดคล้องกับ Chutima Jirathikengkrai (2024); Nohria (2021); Healy and McCutcheon (2010) การจัดการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาเป็นฐานสามารถพัฒนาทักษะการคิด วิเคราะห์ แยกแยะปัญหาและตัดสินใจลงมือทำ และทำให้ผู้ที่มีความสนใจชัดเจนในการส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและพัฒนาตนเอง สิ่งนี้ชี้ให้เห็นว่าการเรียนด้วยกรณีศึกษาเกิดผลประโยชน์ที่ดี

บทความวิจัย

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมกำบังการคุกคามทางเพศของเยาวชนโดยใช้กรณีศึกษาผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์

EFFECTS OF HEALTH EDUCATION LEARNING ACTIVITIES ON SEXUAL HARASSMENT PROTECTION OF YOUTHS USING CASE STUDIES THROUGH ONLINE SOCIAL NETWORK

1.4 พฤติกรรมกำบังการคุกคามทางเพศ ด้านการแสดงอาการปฏิกิริยา

การจัดการเรียนรู้ศึกษาโดยใช้กรณีศึกษาผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ด้านการแสดงอาการปฏิกิริยาทั้ง 4 ขั้นตอนดังกล่าวคือ 1. ขั้นนำเสนอกรณีศึกษา ผู้วิจัยได้นำเหตุการณ์การคุกคามทางเพศที่เคยเกิดขึ้น หรือเหตุการณ์สมมติที่อิงจากความเป็นจริงในปัจจุบันมาเป็นตัวอย่างให้กับนักเรียน ซึ่งนักเรียนยังไม่ค่อยเข้าใจในส่วนของการว่าอาการปฏิกิริยา ทางผู้วิจัยจึงได้นำเสนอ อธิบายในขั้นนี้ให้นักเรียนมีความเข้าใจมากขึ้น และทำให้นักเรียนเริ่มเข้าใจและสนใจในการป้องกันการคุกคามทางเพศในด้านนี้ 2. ขั้นวิเคราะห์กรณีศึกษา เป็นขั้นที่นำสถานการณ์ที่สอดคล้องกับพฤติกรรมทางเพศด้านแสดงอาการปฏิกิริยา เพื่อให้นักเรียนได้วิเคราะห์ว่าเหตุการณ์ที่ ผู้วิจัยนำเสนอคือการคุกคามแบบใด โดยให้วิเคราะห์ทั้งในห้องเรียน และ/หรือออนไลน์ เช่น เฟซบุ๊ก (Facebook) เมื่อนักเรียนมีความสนใจจากขั้นที่ 2 จึงทำให้ขั้นนี้นักเรียนต้องการจะค้นหาเหตุการณ์ สถานการณ์ที่เกี่ยวกับการคุกคามทางเพศด้านอาการปฏิกิริยาที่หลากหลายและนอกเหนือจากที่ผู้วิจัยได้นำเสนอ 3. ขั้นการอภิปรายกรณีศึกษา ขั้นนี้เป็นการโต้เถียงเกี่ยวกับวิธีการป้องกัน วิธีการหลีกเลี่ยงการคุกคามทางเพศ เนื่องจากนักเรียนได้เหตุการณ์ สถานการณ์ที่หลากหลาย ทำให้มีการอภิปรายแนวทางการป้องกันการคุกคามทางเพศที่หลากหลาย แง่มุม และนักเรียนไม่ย่อท้อที่ค้นหาแนวทางที่ดีที่สุดในการป้องกันการคุกคามทางเพศ 4. ขั้นการสรุปผลกรณีศึกษา ขั้นนี้นักเรียนได้สรุปขั้นตอนการป้องกัน วิธีการหลีกเลี่ยงการคุกคามทางเพศต่าง ๆ ที่ได้อภิปรายกันมาจนได้ วิธีการป้องกันการคุกคามทางเพศ ทั้ง 4 ขั้น ที่เกิดขึ้นจะเห็นได้ว่าเป็นการที่ให้นักเรียนได้วิเคราะห์ สังเคราะห์และปฏิบัติโดยตนเอง สอดคล้องกับ Pornphimon Polrueng and Paisarn Worakham (2024); Wiley (2021) นักเรียนทุกคนมีความสามารถในการแก้ปัญหาโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้กรณีศึกษา สามารถในการรับมือกับปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งเป็นผลที่ดีในการจัดการเรียนการสอน

2. ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกำบังการคุกคามทางเพศหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุมจากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกำบังการคุกคามทางเพศหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ศึกษาโดยใช้กรณีศึกษาผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ศึกษาแบบปกติ พบว่า หลังการทดลองค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมกำบังการคุกคามทางเพศของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ศึกษาโดยใช้กรณีศึกษาผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ศึกษาแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สามารถอภิปรายในประเด็นดังต่อไปนี้

พฤติกรรมกำบังการคุกคามทางเพศ การจัดการเรียนรู้ศึกษาโดยใช้กรณีศึกษาผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน ในแต่ละขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ศึกษาโดยใช้กรณีศึกษาผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ส่งผลให้เกิดการพัฒนาพฤติกรรมกำบังการคุกคามทางเพศทั้ง 4 ด้าน ในทุกขั้นตอน ซึ่งต่างจากการจัดการเรียนรู้ศึกษาแบบปกติ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ศึกษาแบบปกติของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่เน้นการจัดการเรียนรู้แบบบรรยายเป็นหลักโดยที่ผู้สอนจะอธิบาย นักเรียนจดบันทึกความรู้ที่ได้รับจากผู้สอน ลงสมุด ส่งผลให้นักเรียนกลุ่มควบคุมอาจไม่ได้วิเคราะห์หรือมีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม แต่นักเรียนกลุ่มควบคุมบางส่วนก็มีผลการเรียนที่ดีขึ้นเนื่องจากอาจมีความรู้พื้นฐานมาบ้างแล้ว เมื่อได้รับการสอนเพิ่มเติมก็ทำให้มีความรู้มากขึ้น จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีกว่าการทดลอง ซึ่งการจัดการเรียนรู้ศึกษาโดยใช้กรณีศึกษาผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนกลุ่มทดลองเกิดพฤติกรรมกำบังการคุกคามทางเพศสูงกว่ากลุ่มควบคุม สอดคล้องกับ Nantanee Pitakpakawiat, Chaiwat Suttirak (2022); Mahdi (2020); Powell (1994) กิจกรรมที่เรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษา มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสอนและส่งเสริมความสามารถในการรับมือจากสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ และเกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ที่มีการแก้ปัญหา มีการคิดไตร่ตรองเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด รวมถึงการพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะการตัดสินใจของนักเรียน ทำให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

1. การจัดการเรียนรู้สุขศึกษาโดยใช้กรณีศึกษาผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ สามารถจัดกิจกรรมตามตารางเรียนของโรงเรียนได้เพียงสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที ขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ ชั้นที่ 4 ขึ้น อภิปรายกรณีศึกษา เป็นขั้นที่ใช้เวลามากพอสมควร ผู้สอนควรเป็นผู้ดำเนินรายการให้อยู่ภายในเวลาที่กำหนดให้ได้ หรือกำหนดเวลาอภิปรายให้นักเรียนให้ชัดเจน เช่น มีเวลาอภิปรายภายใน 5 - 7 นาที เท่านั้น

2. การจัดการเรียนรู้สุขศึกษาโดยใช้กรณีศึกษาผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์นั้นจะต้องมีการเข้าถึงสื่อออนไลน์เนื่องจากนักเรียนได้เข้าถึงเครือข่ายสังคมออนไลน์ในการเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งสามารถเข้าถึงข้อมูลที่ไม่ปลอดภัย ไม่เหมาะสม หรือแหล่งข้อมูลที่เป็นเท็จ (Fake news) ไม่มีความน่าเชื่อถือ ผู้สอนควรแนะนำแนวทางการสืบค้นข้อมูลจากแหล่งที่น่าเชื่อถือ ตรวจสอบข้อมูลที่ได้มีการอ้างอิงจากผู้เชี่ยวชาญ หรือหน่วยงานที่เป็นทางการ เพื่อนักเรียนจะได้หลีกเลี่ยงการได้รับข้อมูลที่ผิดๆ

3. การจัดการเรียนรู้สุขศึกษาโดยใช้กรณีศึกษาผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์นั้น ผู้สอนจะต้องทำความเข้าใจรูปแบบการประเมินผล รูปแบบการประเมินผลต้องสอดคล้องกัน เพื่อให้ได้คุณภาพของนักเรียนที่เป็นมาตรฐาน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษา ติดตาม และประเมินความคงทนของพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศหลังการทดลองเสร็จสิ้นแล้ว เพื่อให้ทราบว่าพฤติกรรมนั้นยังคงอยู่ และนำไปใช้อย่างถูกต้องหรือไม่

2. สามารถนำวิจัยนี้ไปต่อยอดได้และค้นหาวิธีการ เช่นต่อยอดโดยใช้วิธีการสอนแบบอื่น ๆ เช่น รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ (Constructivism) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้สร้างความรู้และประสบการณ์ ต่าง ๆ โดยใช้กระบวนการคิดและการแสวงหาความรู้ควบคู่การปฏิบัติจริง

3. สามารถนำไปใช้กับระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (มัธยมศึกษาปีที่ 5 หรือ 6) โดยการเปลี่ยนวัตถุประสงค์และจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับระดับชั้นที่ต้องการสอน

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความรู้และเอาใจใส่จากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในงานวิจัยทุกท่านที่ได้สละเวลาให้คำปรึกษาคำแนะนำและชี้แนวทาง รวมไปถึงเข้าร่วมการทดลองจนทำให้การศึกษาวิจัยครั้งนี้สำเร็จด้วยดี ผู้วิจัยมีความทราบซึ่งอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

เอกสารอ้างอิง

- Brooke, S. L. (2006). Using the case method to teach online classes: Promoting socratic dialogue and critical thinking skills. *International Journal of Teaching and Learning in Higher Education*, 18(2), 142-149.
- Chonlada Kingmala. (2020). Effects of Case-Study Learning on Knowledge and Self-Efficacy in Community Health Care. *The Southern College Network Journal of Nursing and Public Health*. 7(3), 223-232.
- Chutima Jirathikengkrai. (2024). The Effects of Case-based Learning on Critical Thinking Skills among Nursing Students. *Journal of Education and Innovative Learning*. 4(1), 51-64
- Cresswell, J. (2002). *Research design : Qualitative, quantitative and mixed method approaches*. London: Sage.

บทความวิจัย

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศของเยาวชนโดยใช้กรณีศึกษาผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์

EFFECTS OF HEALTH EDUCATION LEARNING ACTIVITIES ON SEXUAL HARASSMENT PROTECTION OF YOUTHS USING CASE STUDIES THROUGH ONLINE SOCIAL NETWORK

- ECPAT Foundation Thailand. (2022). Disrupting harm. <https://www.end-violence.org/disrupting-harm#country-reports>.
- Interpol. (2022). Disrupting harm. <https://www.interpol.int/en/Crimes/Crimes-against-children/Disrupting-Harm>.
- M. Healy and M. McCutcheon (2010). Teaching with Case Studies: An Empirical Investigation of Accounting Lecturers' Experiences. *Accounting Education: an international journal*. 19(6), 555– 567. <https://doi.org/10.1080/09639284.2010.501577>.
- Mahdi. (2020). The Role of Using Case Studies Method in Improving Students' Critical Thinking Skills in Higher Education. *International Journal of Higher Education*. 9(2), 297 – 308. <https://doi.org/10.5430/ijhe.v9n2p297>.
- Ministry of Public Health. (2024). Preventing and Addressing Workplace Sexual Harassment: A Practical Guide, Sakkhrai hospital.
- Moje, E. B., & Wade, S. E. (1997). What case discussions reveal about teacher thinking. *Teaching and Teacher Education*, 13(7), 691-712. [https://doi.org/10.1016/S0742-051X\(97\)00015-2](https://doi.org/10.1016/S0742-051X(97)00015-2).
- Nantane Pitakpakawiwat, Chaiwat Suttirak. (2022). The development of learning activities by using case based learning that promote capacity to cope with disasters of mathayom 1 students. *Journal of Buddhist Education and Research : JBER*. 8(2), 83 – 93.
- Ni Chochlain, L. (2021). Case study pedagogy as a method for improving learning outcomes and fostering inclusivity. University of Maryland, Department of Entomology. <https://entomology.umd.edu/news/seminar-blog-case-study-pedagogy-as-a-method-for-improving-learning-outcomes-and-fostering-inclusivity>
- Nohria, N. (2021). What the case study method really teaches. *Harvard Business Review*. <https://hbr.org/2021/12/what-the-case-study-method-really-teaches>
- Office of the Royal Society. (2015). Case studies. *Dictionary of education*. Royal Society Edition. Chia Hua LTD.
- Pornphimon Polrueng and Paisarn Worakham. (2024). Developing Problem-solving Abilities of Grade 3 Students by Organizing; Case Study Learning Activities. *Interdisciplinary Academic and Research Journal*. 4(3), 929 – 944. <https://orcid.org/0009-0003-3205-4265>.
- Powell, J.L. (1994). Case method in higher education: A case study. USA: Kansas State University.
- Preeya Sompuet. (2016). Organized active learning by instructional model with case-based. *Phranakorn Rajabhat Research Journal (Humanities and Social Sciences)*, 11(2), 260-270.
- Pudthachad Tongkhott. (2023). The Effects of Problem Based Learning and CaseBased Learning Model on Learning Achievement, Scientific Attitude of Scienceand Satisfaction among Students enrolling inScience and Modern Technology Course. *Journal of Education Mahasarakham University*, 18(1), 35-53.
- Suwimorn Kirdin. (2019). Effects of life skills program on knowledge and life skills to prevent sexual assault in female secondary school students.. *The Journal of Psychiatric Nursing and Mental Health*. 33(1), 128 – 145.

Thailand Institute of Justice. (2022). Sexual Harassment in thailand.

<https://knowledge.tijthailand.org/article/detail/sexual-harassment-in-thai-society-vaw2022>.

Thailandpod. (2022). Case studies. <https://active-learning.thailandpod.org/learning-activities/case-studies>

Thisana Kammanee. (2009). Teaching science: knowledge for Learn various things. CU Press.

UNICEF. (2022). Disrupting Harm Report in Thailand. [https://www.unicef.org/thailand/th/press-releases/Disrupting Harm Report in Thailand](https://www.unicef.org/thailand/th/press-releases/Disrupting-Harm-Report-in-Thailand)

Warut Intarit. (2015). Effects of social studies instruction using case study method on democracy concepts and critical thinking abilities of secondary school students. M.Ed. Education Graduate School, Chulalongkorn University Bangkok.

Wiley. (2021). Case Studies. <https://www.wiley.com/en-us/business/research/corporate-solutions/resources/case-studies>.